

— hvis de ere i Stand til at blive hos Familien. Man vil imidlertid ikke bidrage til, at dette vil ske, naar man straks kun vil hvide dem mindre i Understøttelse, naar de ere i Huset hos Børnene, end naar de ere uden for Børnernes Hus; derved indfører man jo netop det Forhold, som man forlastede i Fattigloven ved at forfaste en Paragraf angaaende den gensidige Familieforsørgelsespligt mellem Forældre og Børn. I Fattigloven vilde man ikke have en saadan Paragraf og var fuldstændig enig om at forfaste den, medens det lader til, at man her i Alderdomsforsørgelsesloven vil hævde den. Jeg peger kun paa denne Sag, fordi den høitserede Indenrigsminister har givet mig Anledning dertil, og fordi jeg kunde ønske at høre, om han vil være tilbøjelig til at bidrage til, at man ved Udøvelsen af Loven kunde gaa i Retning af, at Børnene kunde faa Tilladelse til at beholde deres gamle Slægtninge i Huset, og af at forsøge denne Gyst ved ikke i saa Tilfælde at fradrage de gamle noget af den Understøttelse, der maatte tilkomme dem i Henhold til den Tilstand, hvori de befinde sig fysisk og aandeligt, men vedblive at give dem den samme Understøttelse, hvad enten de maatte befinde sig i eller uden for deres Børns eller Slægtninges Husstand. — Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa at udtale mig om dette store og vidtløftige Spørgsmaal, idet jeg, som jaagt, har Indtrykket af, at i Øjeblikket vil det ikke paa Grundlag af det foreliggende Forslag lykkes at rejse den Diskussion og den Interesse for dette Spørgsmaal, som jeg mener der bør være, naar det skal behandles i den lovgivende Forsamling. Det Parti, hvortil jeg hører, har, lige siden den nuværende Lov traadte i Kraft, fulgt den og navnlig Udøvelsen af den med stor Opmærksomhed, og vi have længe hørt med et Forslag til Forandring af den. Hvornaar vi komme til Klarhed over, naar det Tidspunkt, der er belejligt til at fremkomme med et saadant Forslag, maatte indtræde, er jeg i dette Øjeblik ikke klar over. Det kan være, at det ligger nær, men det kan ogsaa være, at det ligger fjernere. Et forekommer mig at være rigtigt, nemlig det, som den ærede Indenrigsminister sagde, at Erfaringer for, hvorledes man skal til at reformere paa en saadan Lovgivning, maa man have, en tilstrækkelig Klarhed over, hvorledes den bestaaende Lov har virket, og hvorledes man skal gaa frem, naar man vil forbedre den. Jeg havde i øvrigt antaget, at den ærede Minister ogsaa havde berørt de Oplysninger, som faa vidt det er mig bekendt, Ministeriet har

affordret de forskellige Amtmænd, og havde meddelt os, hvorledes disse Oplysninger vare indkomne, hvorledes den deraf udragne Statistik kan ventes at blive, og hvorledes disse Oplysninger muligvis vilde blive i Stand til at bidrage til at faa et Grundlag at arbejde paa, naar vi skulle til at reformere denne Lov. Det kan være, at den Statistik, som deraf vil kunne udvindes, ikke er af saa indgribende Betydning, at den vil kunne danne Grundlag for en Forandring af Loven; maaske vil den kun give Oplysning om, hvorledes den nuværende Lov virker, men selvfølgelig vil det have Betydning og Interesse for os, der interessere os for en snarlig Reform af Alderdomsforsørgelsesloven, at faa at vide, hvor langt det ærede Ministerium og dets Embedsmænd ere fremme dermed, og naar vi kunne vente at faa dem at se. Det vilde have sin Betydning, og det vilde interessere mig og alle os, som længe have tænkt paa at komme med Forslag til denne Lovs Forandring, at faa at vide, naar disse Oplysninger kunne foreligge, saa at man mulig kan bygge derpaa i Henseende til at faa en Forbedring i den efter min Mening ganske vist alt andet end heldige Alderdomsunderstøttelseslov.

Branjen: Det er ikke min Mening at komme ind paa en Undersøgelse af den nugældende Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet. Heller ikke skal jeg komme ind paa at undersøge, om de Principper, som ligge til Grund for det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord i Dag, skulde være at foretrække for de Principper, som ligge til Grund for den bestaaende Lovgivning. Hvad der har kaldt mig frem, er derimod visse Udtalelser i den ærede Forslagsstillers Foredrag og en vis Forsigtighed hos den høitserede Indenrigsminister paa det Omraade, hvortil jeg sigter, nemlig Lovforslagets finansielle Betydning. Jeg var uregterlig noget spændt paa, hvorledes det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgtreds (Ant. Jensen) vilde være i Stand til at klare Spørgsmaalet med Hensyn til de med dette Lovforslag forbundne Udgifter, for saa vidt det bliver ophøjet til Lov. Jeg var ikke saa lidt spændt paa at høre, hvorledes det ærede Medlem vilde komme ud over dette Punkt, og jeg havde nærmest ventet mig i Mellemtiden fra dette Forslags Fremsettelse at se et Forslag her i Tinget om ny Skatter af direkte eller indirekte Beskaffenhed for at dække de Udgifter, som maatte opstaa af dette Lovforslag, hvis det blev til Lov. Dette er ikke sket, og i Dag have vi faaet Forklarin-